

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 134. Multi autem falsum testimonium dicebant aduersus eum. v. 56.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Equidem dicebant, quod *Sabbatum non custodires*, alij, quod *contra legem Moysis predicaret* & alia friuola; sed prò illa erant disconuenientia, quia ipse iam pridem hæc refutarat & responderat, adeò quidem ut obmutescerent semper, uti patet in Euangelij serie; nam primo, cum sabbatho curaret, dixit eis: *Cuius vestrum asinus aut bos in puteum cadet, & non continuo extrahit illum die sabbathi*: de altero illis responderat: *si crederetis Moysi crederetis & mihi*. Hæc in spiritu præuidens Dauid in persona eius dixit: *Concilium malignantium obsedit me*, non attendens illud Exod. 29. *Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium* nam loco huius præcepti: *Resurrexerunt in eum testes iniqui & mentita est iniquitas sibi*: id est, iuxta suum placitum falsum pro veris obrulerunt, & ad iniquitatem proeuerunt, & ideo sibi ipsis magis nocuerunt quam Christo.

O Innocens Iesu, ô immaculate Iesu, Saluator noster te obsecro per innocentiam illam & puritatem vitæ, quam adeò innocenter transiisti ut in verbis vel factis tuis nihil potuerit inueniri, quod iure inimici arguerent, imò ne quidem speciem mali volentes reperire potuerint. Concede dignare mihi eam, in vita, innocentiam, castitatem, puritatem, ut prope mundi huius saltem in fine vitæ meæ, nihil inueniat maculæ, cui committere habeat, & accusare apud te Deus meus.

§. 134. *Multi autem falsum testimonium dicebant aduersus eum. v. 96.*

Cum iam verum non possent habere contra Iesum testimonium subordinauerunt Pontifices, Scribæ & Pharisei de Concilio, quosdam per canijs & promissionibus, qui dicerent falsum testimonium, ut sic haberent apparentem iustitiam & causam fucatam: in quo supra modum patet in dulcissimi Saluatoris, quod inimici sui peruersi non poterant ex omni altitudine sua inuenire, quo possent eum accusare, licet varia proferrent, quod dicitur videlicet magus, Samaritanus, vorator, potator, seductor populi: & alia similia, adhuc tamen opera Christi de quibus accusabant eum, erant ita cognita ut manifestè paterent his contraria mendacia, neque haberent apparentiam veri: vide hic mi homo diuersa hominum studia, pro diuerso affectu suo. Magi quæerunt Dominum, ut eum adorent, Herodes ut occidat, parentes ut eum amanter custodiant & ei seruiant, turba ut eum tangat & Regem faciat, seniores autem isti, ut eum interficiant: ô quam periculosum est sese immergere in desideria appetitus sui! & non frenato ipsa cogimine rationis! Cur non fecerunt absque omni testimonio? Ecce enim hi consecrati Dei, hi Docti, hi Seniores, suam iniquitatem & inuidiam for-

ma aliqua iudiciali palliate laborant : pugionem iam paratum gerebant, sed pallium quærebant, sub quo fessirent.

Discipuli tui, & veritas infinita, non debent esse ex genere hominum illorum, qui diligunt vanitatem & quærunt mendacium, ideo hunc versum indies cantant sibi & Ecclesiæ in completorio. Horrere quippe debent omne, quod non convenit veritati, sicut mortem & infernum : & veritatis decorem amare sicut animas suas. Quapropter in omnibus verbis & factis suis debent fugere vigilantissime vanam ostentationem, & fictionem earum rerum, quæ reuera tales non sunt. Schola tua simplex, casta & sincera longissime recedit à consuetudine filiorum Adam, qui cum Dij non sint, conantur apparere sicut Dij, & continuo vitæ mendacio seducere proximos suos. Et quidem si de veritate verbotum loquar Domine, serui tui cautissime debent loqui, ne verba sint contra mentem, in qua est sedes rationis, seu luminis tui super nos signati : debent profiteri semper veritatem tuam ante reges & præsides morique potius, quam proferre vnum mendacium, quantumvis officiosum, ita docet sancta tua Schola Domine, contra huius Iudaici concilij praxin, Huic proposito seruit, vt parce loquantur, qui diligunt veracitatem, quia in multiloquio non deerit peccatum.

§. 135. *Et convenientia testimonia non erant. v. 56.*

Admirabile quiddam notatur & insinuatur ab Euangelista nostro; hoc loco: nempe principium Ethicum & Politicum, omnibus Iudicibus terrarum valde proficuum. Et quod quæso illud? Hoc: Quod nullus mendax hactenus potuit reperiri, qui tam artificiose potuerit mentiri, & fingere vt in proprio sermone suo non potuerit deprehendi quod mentiretur. Idcirco præfecti Quæstionum & torquendorum reorum, solent reos diuersis vicibus & diuersis quæstionibus prius explicari, vt explorent an mendaces sint incarcerati. Hinc, quia falsa fictaque erant, quæ contra Christum afferebantur, ipsi mendaces sese prædebant, apud ipsos Iudices, qui amabant mendacium, & quærebant illud. Sed tam artificiosum quærebant, quam artificiose fieri non potest neque ab homine, neque à Diabolo acutissimo spiritu. Hoc est quod Christus de falsis Prophetis dicebat: ex fructibus eorum cognoscetis eos: nempe si bene expenderitis verba falforum inuenietis in eis semper contradictionem, malam cohærentiam ex. gr. Reformati nostri dicunt, SS. imagines sunt prohibitæ in sac. litteris : quando quærit prudens Catholicus, vbi? reponit acatholicus: quia non sunt in Scripturis memoratæ, Ecce mendacium: est prohibitum in Sc. S. & non est mentio. &c. Multi quærunt sextus iuris vel sententias Doctorum & Casu-